

[Freddy Madsen.]

Det står fast, at der ikke i længden kan regeres mod arbejderklassens interesser, og det fik vi også demonstreret sidste år. Det er således nu, at den kredit, som socialdemokratiet fik fra befolkningen som afløser for venstregeringen, er ved at være brugt op. Men det er også nødvendigt at sige, at trods de vanskelige betingelser, krisen giver, er det på tide, at arbejdspladsernes folk nok en gang tager sagen i deres egne hænder. Solhvervet stunder til. Snart er lysere tider på vej. Det er på tide, at vi også snart får et solhverv i dansk politik, men det står klart, at man ikke skal forvente, at det kommer fra dette ting. Skal det ske, må det tilvejebringes af de folkelige kræfter med arbejderklassen i spidsen.

Ud fra det, jeg har sagt, kan man sikkert forstå, at medmindre der skulle ske overraskende ændringer inden tredje behandling, ja, så kan vi på det bedste anbefale finanslovsforslaget til forkastelse.

Jes Schmidt (CD):

Jeg skal undlade at bruge den store forhammer, som hr. Freddy Madsen og et par andre ordførere har øvet sig i.

Det foreliggende finanslovsforslag er fremsat i en særlig situation, der er omgivet med stor usikkerhed med hensyn til den konjunkturrelle udvikling i Vesteuropa og i den verden, der ligger uden for de statskapitalistiske eller såkaldte socialistiske lande.

Men vanskelighederne i de såkaldte socialistiske lande er jo tydelige nok. Når man ser tallene fra de nyeste femårsplaner, så ved man jo, at blusset er skruet ned på næsten alle områder, når man altså ser bort fra militæret; oprustningen i de socialistiske lande er jo i dag ved at blive faretruende.

Og når hr. Freddy Madsen nu har stået her og fortalt om den rådne kapitalistiske verden, så må jeg dog sige, at vi ikke behøver at forhindre folk i at rejse ud fra Danmark og flygte til de socialistiske lande, som de derovre må frygte. Jeg synes, man skulle spare lidt på krudtet ved at tale om det rådne system, som vi har her i landet.

Jeg mener i øvrigt, at man skal passe på — ikke kun hr. Freddy Madsen, for jeg har al forståelse for det, de har opnået på mange områder derovre i de østlige lande — ikke at male situationen her i Danmark sort i sort,

som om det var den rene elendighed. Det er jo ikke sandt. Det er simpelt hen uanstændigt at påstå sådan noget, når vi ved, at mennesker i andre lande ville være lykkelige, hvis de kunne opnå en levestandard, som kun tilnærmelsesvis kommer op på den levestandard, som vi i hvert fald også i dag, så tragisk det end må være, kan tilbyde de arbejdsløse her i landet. Det er sandheder, vi ikke må glemme, for vi kan jo gå hen og snakke os selv syge og krumme ved at rakke ned på alt, hvad der er opnået, og kun fremhæve det, som er skævt, og som vi dog alle kan se.

Vi kan alle se usikkerheden med hensyn til arbejdsløsheden, hvis udvikling vil have så betydelig indflydelse på underskud og på skatteprovenu. Vi kan se usikkerheden med hensyn til betalingsbalancen. Ja, det kan vi da, og vi ved også, at det først vil være muligt at demme om den nye finanslov på et meget senere tidspunkt. Og vi ved, eller vi burde vide, at i denne rådne kapitalistiske verden afhænger det ikke alene af Danmark og af forholdene og udviklingen i Danmark, om vi kommer ud af den krise, vi er kommet ud i. Der er sammenhæng i det, og gud ske lov er der også samarbejde med hensyn til at overvinde denne krise. Det er det gode ved det europæiske samarbejde, at man er kommet så vidt. Og man behøver jo ikke at skamme sig over den levestandard, man kan byde menneskene her i Vesteuropa.

Gennemgangen af finanslovsforslaget er jo som sagt allerede begyndt i finansudvalget, og det hilser jeg med glæde, for jeg tænker med gru på den situation, vi havde forrige år, hvor vi måtte haste og næsten ikke blev færdige og ikke undgik visse fejl. I år har vi da lidt mere tid. Vi ved ikke endnu, hvor mange og hvilke ændringsforslag der vil fremkomme. Jeg vil kun udtale det håb, at partierne undlader at fremkomme med rene parade- og propagandaændringsforslag, men holder sig til det, der er realistisk og muligt her i landet. For alt andet er jo spilfægteri for vælgerne; det er ikke noget, som folketinget kan være tjent med.

Som helhed bærer finanslovsforslaget karakter af, at man i flere ministerier har gjort sig umage for at holde udgiftsstigningerne i ave, og det hilser den gruppe, som jeg repræsenterer her, CD-gruppen, med glæde. Og det være sagt, selv om vi savner de mere